

Nasza Matka

nr 2 (28) luty 2009 (rok 4) Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Spotkanie Noworoczne Seniorów naszego Sołectwa

W piątek 9 stycznia 2009 r. – Rada Sołeczka wraz z Sołtysem zaprosiła seniorów Śmiłowic na spotkanie Noworoczne w sali Ochotniczej Straży Pożarnej, połączone z przedstawieniem jasełkowym w wykonaniu uczniów naszej szkoły.

Oprócz seniorów honorowymi gośćmi tego spotkania byli:

- Proboszcz naszej parafii – ks. Antoni Cebula,
- Dyrektor szkoły – mgr Anna Kaniewska,
- Radny z naszego Sołectwa - Dariusz Gaschi

Życzenia
Szczęśliwego Nowego Roku zdrowia i szczęścia życzył w imieniu swoim, jak i w imieniu całej Rady Sołeczkiej sołtys Józef Świerczyzna.

Wszystkich uczestników spotkania przywitał również ks. Proboszcz – życząc:

- * aby nikt nie czuł się samotny,
- * abyśmy odczuwali obecność Boga i ludzi,
- * opieki Bożej na cały rok.

Zostaliśmy poczęstowani wspaniałym kołoczem, kawą, herbatą, słodyczami i owocami.

SŁOWO BOŻE

(Łk. 9, 18 - 20)

Gdy raz modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: «Za kogo uważają Mnie tłumy?». Oni odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał». Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Piotr odpowiedział: «Za Mesjasza Bożego».

pokłonu pasterzy, pokłon trzech króli. Wszystko to przeplatane było śpiewem kolęd i pastorałek. Występy dzieci wspomagał swoją grą nasz organista Pan Dominik. Po zakończeniu występów dzieci Pan Katecheta złożył wszystkim serdeczne życzenia wszelkiego dobra od Boga i ludzi. Sołtys i Ks. Proboszcz również w naszym imieniu dziękowali dzieciom za piękne, refleksyjne występy. Wzruszające były również chwile dzielenia się opłatkiem i wzajemnego składania sobie życzeń, oraz śpiewanie kolęd z uczuciem wzajemnej życzliwości i wdzięczności Bogu i ludzi. Spotkanie to zakończono z nadzieją na kolejne za rok.

Str. B.

Dzieci pod kierownictwem Pana Katechety i nauczycieli swoje występy dedykowały seniorom i gościom. Hasłem przedstawienia jasełkowego były słowa: „Cała Ziemia wita swego Zbawiciela”.

Chrystus przyszedł do Swojej własności abyśmy Go powitali, przyjęli i z Nim byli od adwentowego oczekiwania do narodzin w Betlejem.

W przedstawieniu dzieci powtarzały: „Europa czeka na Jezusa Chrystusa” ale nie tylko Europa czeka na Niego, lecz wszyscy ludzie na każdym kontynencie. Chrystus nie przyszedł tylko do Narodu Wybranego lecz do każdego z nas.

W przedstawieniu dzieci zawarły czas od Zwiastowania do Narodzenia w Betlejem, była scena

Sprawozdanie duszpasterskie za 2008 r.

Podajemy Państwu trochę statystyki dotyczącej naszej Parafii.

W 2007 r. udzielono 9 razy sakramentu chrztu świętego, natomiast w 2008 r. 12 razy.

W roku 2007 zostały w naszej parafii zawarte 2 związki małżeńskie, a w 2008 - 6.

W 2007 r. były 3 pogrzeby, a w 2008 - 6.

W 2007 r. sakrament bierzmowania otrzymało 30 osób (3 roczniki), w 2008 sakrament bierzmowania nie był udzielany.

Do sakramentu I-szej Komunii Świętej w 2007 r. przystąpiło 4 dzieci, w 2008 - 7 dzieci.

W roku 2007 odbyło się 48 odwiedzin chorych, a w 2008 - 46.

Śługa Boży

o. Franciszek Maria od Krzyża Jordan (1848 - 1918)

Założyciel Salwatorianów i Salwatorianek

Część 3

W związku z trwającym „Rokiem Jordana”, chciałbym Państwu przybliżyć w kilku najbliższych numerach „Naszej Matki”, sylwetkę oraz dzieło Sługi Bożego o. Franciszka Jordana. Teksty które będą publikowane, pochodzą ze strony internetowej Salwatoriańskiego Ośrodka Powołań.

gmb

Lata młodości Jana Chrzciciela Franciszka Jordana (1)

Według ówczesnych przepisów, szesnastoletni Jan Baptysta mógł zacząć praktykowanie w rzemiośle i zgłosił się na naukę do majstra Jakuba Hildebranda, który prowadził zakład złotniczo-tapicersko-malarski oraz zakład fotograficzny. Nasz czcigodny Ojciec Założyciel uczył się u niego dwa lata. Codziennie wczesnym rankiem musiał wyruszać do miasta, a wieczorem wracał do domu. „Prowadził życie bardzo surowe; nigdy nie widziano go w gospodzie lub na zabawie, wszystkie wolne chwile przeznaczał na naukę; wykorzystywał też każdą sposobność, by zarobić trochę grosza i kupić za to jakąś książkę”. Majster bardzo go polubił, ale nie miał zamiaru zatrzymać go u siebie na stałe, gdyż chłopak myślami był zawsze przy książkach.

Prawdopodobnie Jan Baptysta, będąc młodym uczniem malarskim, uczył się także do szkoły zawodowej w Waldshut, mieście odległym o niecałe 6 km od jego rodzinnej miejscowości Gurtweil. Po dwóch latach praktyk majster Hildebrand wystawił mu świadectwo ukończenia nauki rzemiosła malarstwa dekoracyjnego i złotnictwa; został więc czeladnikiem i tym samym jego byt materialny nieco się poprawił. W tamtych czasach bywało tak, że każdy nowo mianowany czeladnik udawał się w podróż zawodową w daleki świat do innych majstrów. Podobnie zrobił nasz Założyciel, który spędził poza domem kilkanaście miesięcy. Zwiedzał w tym czasie

najważniejsze miasta w Badenii i poza nią, prawdopodobnie był również w Berlinie i Bremie. Doksztalał się w tym czasie w malarstwie artystycznym, uczył się języków obcych, zwiedzał klasztory i kościoły, ale przede wszystkim podpatrywał życie; doszedł jednak do smutnych refleksji.

Zauważył, jak wielka szerzy się wszędzie niewiara i jak straszliwa demoralizacja dotknęła ówczesne Niemcy, zwłaszcza dzieci i młodzież. Do domu powrócił latem 1868 roku. 20 sierpnia stanął się do poboru i uznano go za zdolnego do noszenia broni i przydzielono do piechoty. Został więc rekrutem i w każdej chwili mógł otrzymać wezwanie do wojska, lecz w dalszym ciągu pracował u swojego majstra. Pod koniec 1868 roku nadeszło wezwanie do wojska i 4 stycznia 1869 roku stanął się w koszarach w Konstancji. Po 4 lub 6 tygodniach pobytu w koszarach został zupełnie nieoczekiwanie zwolniony. Na jakiej podstawie? Jego brat podaje, że zwolniono go z powodu słabego zdrowia lub „został zwolniony jak wszyscy nauczyciele i studenci”.

Po opuszczeniu koszar, czyli na początku 1869 roku, postanowił zrealizować swój plan: postanowił prywatnie przygotować się do egzaminu do wyższych klas gimnazjalnych, zdać maturę i dostać się do seminarium duchownego.

Damian Pankowiak SDS

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na luty 2009 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby pasterze Kościoła zawsze byli otwarci na działanie Ducha Świętego w nauczaniu i posłudze ludowi Bożemu.

Intencja misyjna:

Aby Kościół w Afryce znalazł odpowiednie sposoby, by skutecznie szerzyć pojednanie, sprawiedliwość i pokój zgodnie ze wskazaniem II Specjalnego Zgromadzenia Synodu Biskupów poświęconego Afryce.

Rozważania o Różańcu (6)

Cud przemiany serc

Prośmy Boga o CUD PRZEMIANY SERC. Jest to kontynuacja artykułu z poprzedniego numeru. Miłość rodzi się bowiem w sercu. Serce jest zaś magazynem naszych uczuć. Po obejrzeniu filmu „Karol - Papież, który pozostał człowiekiem” zrozumiałam, że trzeba nam się modlić o CUD PRZEMIANY SERC. Była bowiem w tym filmie scena, w której Papież o to prosił. Było to w momencie kiedy Papież dowiedział się o wybuchu kolejnej wojny. Wtedy to smutnym głosem powiedział Ojciec Święty „tutaj musi nastąpić przemiana serc”. Kiedy zmienimy nasze serca i zaczniemy „patrzeć sercem” to świat wyda nam się lepszy, a przede wszystkim będziemy widzieć w drugim człowieku nie wroga lecz brata. CUD PRZEMIANY SERC pomoże nam także trzeźwo spojrzeć na dar życia. Zrozumiemy, że życie powierzono nam przez Boga warte jest pielęgnacji i opieki od samego poczęcia aż do naturalnej śmierci. Ujrzymy wtedy człowieka w zarodku jak i w zniedołężniałym starym człowieku.

Jako katolicy, jako chrześcijanie mamy obowiązek otwierać swoje serca i dłonie dla potrzebujących. Z otwartym, czystym, zapatrzonym w Boga sercem zauważymy zło, które panoszy się wokół nas. Znajdziemy jednak sposób, aby temu

zaradzić. Czasem wystarczy niewielki krok, a nawet wyciągnięcie do kogoś ręki, by zapobiec tragedii, zwadzie. Krok ten jednak musi być uczyniony w dobrym kierunku, aby budować a nie burzyć. Podpowie Ci to serce. Trzeba zapomnieć o urazach, złym słowie skierowanym w naszym kierunku. Wszystkie te złe sprawy schować w sercu i tak jak Maryja „rozważać wszystkie sprawy w swoim sercu” - polecić je Bogu. Po pewnym czasie sami uznamy, że były one trudne, ale możliwe do pokonania. Na wzór Św. Tereski nauczmy się wierzyć, że robienie w życiu małych rzeczy dobrze i z miłością prowadzi do wielkości. Niechaj w robieniu tych małych kroków pomogą nam te oto słowa św. Tereski:

Niech na Ziemi zapanuje pokój. Miej zaufanie do tego, że jesteś dokładnie tam, gdzie powinieneś być. Nie zapominaj o nieograniczonych możliwościach, które rodzą się z wiary. Używaj darów, które otrzymałeś i dziel się miłością, która została Ci ofiarowana. Bądź szczęśliwy wiedząc, że jesteś dzieckiem Boga. Niech ta obecność zagości głęboko w Tobie, pozwól swojej duszy śpiewać i tańczyć z radości, a także kochać. Miłości wystarczy dla każdego z nas.

CWB

INTERCJE MSZALNE

Luty 2009

Niedziela	1 luty	Niedziela	15 luty
8 ⁰⁰	R. Gracka	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Krenczyk
14 ³⁰		14 ³⁰	R. Lukoszek
Poniedziałek	2 luty Ofiarowanie	Poniedziałek	16 luty
	Pańskie		
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	R. Renk	Wtorek	17 luty
Wtorek	3 luty	8 ⁰⁰	R. Frank
8 ⁰⁰		Środa	18 luty
Środa	4 luty	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	19 luty
Czwartek	5 luty	18 ⁰⁰	R. Kokot
18 ⁰⁰	O powołania	Piątek	20 luty
Piątek	6 luty	18 ⁰⁰	R. Kędzia
18 ⁰⁰		Sobota	21 luty
Sobota	7 luty	18 ⁰⁰	R. Ciszewski
18 ⁰⁰	R. Pała	Niedziela	22 luty
Niedziela	8 luty	8 ⁰⁰	R. Renk
8 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Bógdał
10 ⁰⁰	R. Gracjalny	14 ³⁰	R. Szczygiel
14 ³⁰	R. Broja	Poniedziałek	23 luty
Poniedziałek	9 luty	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Wtorek	24 luty
Wtorek	10 luty	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Środa	25 luty
Środa	11 luty	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	26 luty
Czwartek	12 luty	18 ⁰⁰	R. Skołud
18 ⁰⁰		Piątek	27 luty
Piątek	13 luty	18 ⁰⁰	R. Postuła
18 ⁰⁰	Fatimska	Sobota	28 luty
Sobota	14 luty	18 ⁰⁰	Za + Józefa Szofitysek
18 ⁰⁰			

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Luty -Marzec 2009

7 luty 2009	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
14 luty 2009	Szuła Małgorzata
	Ciszewska Elżbieta
	Kalisz Gertruda
21 luty 2009	Gimlik Ilona
	Gracka Jadwiga
	Gracka Ewa
28 luty 2009	Rzepiak Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
7 marzec 2009	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
14 marzec 2009	Tyrała Urszula
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
21 marzec 2009	Kulij Janina
	Geisler Ruta
	Szczepanek Janina
28 marzec 2009	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Kołodziejczyk Krystyna
4 kwiecień 2009	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Kwaśnica (przepis braci Gołców)

Składniki:

żeberka wieprzowe – 0,5 kg,
podgardle wieprzowe – 0,5 kg,
brzuch wieprzowy – 0,5 kg,
kapusta kiszona – 1 kg,
marchew – 2 sztuki,
pietruska – 2 sztuki,
czosnek – 3-6 ząbków,
sól,
pieprz,
liść laurowy – wedle uznania.

Gotujemy je, aż staną się miękkie. Na końcu dokładamy kapustę i gotujemy wszystko jeszcze przez około 30 minut. Doprawiamy do smaku drobno posiekanym, lub wyciśniętym czosnkiem, pieprzem i solą. Podajemy z ziemniakami, które należy ugotować oddzielnie. Smacznego!

Wykonanie :

Mięso zalewamy 3 litrami wody i gotujemy do miękkości na średnim ogniu. Po mniej więcej godzinie dodajemy obraną marchewkę, pietruszkę i liść laurowy.

gmb

NUMOR

- Dlaczego Kubica jeździ tak szybko?
- Bo chce zdążyć do mety zanim jego mechanicy popełnią kolejne błędy.

*

- Dlaczego Kubica nie zajął pierwszego miejsca?
- Bo Niemiec nie stać na leki antydepresyjne dla 80 mln obywateli.

*

Spotykają się szefowie USA, Rosji i Unii. Pierwszy mówi:

- Kurcze, jeden z moich ministrów jest narkomanem, ale nie wiem który?

Prezydent Rosji mówi:

- Eee tam, jeden z moich jest w mafii i też nie wiem który.

A szef Unii:

- No kochani, to jeszcze nic, u mnie któryś ekspert jest fachowcem i też nie mam pojęcia, kto...

*

- Kiedy odbyło się pierwsze na Ziemi referendum według unijnego wzorca?

- W raju, gdy Pan Bóg stworzył kobietę, przyprowadził ją do Adama i powiedział: "Wybierz sobie żonę".

*

Jak Unia obiecuje, że zabierze - to zabierze.

Jak obiecuje, że da - to obiecuje.

*

Siedzi bacia przed chatką. Przed bacią kłoc drewna i kupka wiórków. Przechodzi turysta i pyta:

- Baco! Co tam strugacie?

- Ano, cótenko sobie strugom.

Turysta poszedł. Następnego dnia rano przechodzi tamtędy i widzi bacię. Bacia siedzi przed kłockiem drewna i go struga. Przed bacią górką wiórków. Turysta pyta:

- Baco! Co tam strugacie?

- Ano, stylisko do łopaty sobie strugom.

Następnego dnia: Bacia siedzi przed chatką, w rękach trzyma drewno, przed nim kupa wiórków. Ten sam turysta pyta:

- Baco! Co teraz strugacie?

- Jak nic nie spiepsze, to wykałacke...

Msza święta, Liturgiczne ABC

(fragmenty)

Ks. Maciej Zachara MIC

(Odcinek 12)

Dzieje celebracji Eucharystii

Eucharystia od IV do VIII wieku -ogólna charakterystyka epoki

Czwarty wiek przyniósł bardzo istotną zmianę w dziejach Kościoła. Chrześcijaństwo z religii zakazanej (na początku IV w. miały miejsce najkrwawsze z dotychczasowych prześladowań) stało się najpierw tolerowane, by pod koniec stulecia otrzymać status religii oficjalnej. Ta radykalna zmiana nie pozostała bez wpływu na dzieje Mszy świętej. Wraz z czwartym stuleciem rozpoczęła się nowa epoka w historii liturgii. Wymierzmy kilka charakterystycznych zmian.

Wzrost liczby chrześcijan

Ustanie prześladowań zaowocowało szybkim rozprzestrzenianiem się chrześcijaństwa. Dawniejsza sieć „kościół domowych” była całkowicie nieprzydatna w nowej sytuacji. Budowa nowych, dużych miejsc kultu w miastach stała się koniecznością. Eucharystia była odtąd celebrowana w większych zgromadzeniach. Równocześnie postępowała christianizacja wsi. Powstawały parafie oddalone od stolic biskupich, co zwiększało rolę prezbiterów (czyli księży) jako celebransów. Celebracja Eucharystii przez prezbitera stała się zjawiskiem powszechnym.

Uroczywszy charakter liturgii

Sprawowanie liturgii w większych wspólnotach przyczyniło się do nadania jej większego splendoru. Rozwijał się śpiew liturgiczny, wykonywany a capella przez kantorów oraz chóry. Nastąpiła eksplozja twórczości liturgicznej, powstawały nowe modlitwy eucharystyczne, prefacje oraz inne modlitwy. Liturgia została też wzbogacona o elementy ceremoniału dworskiego, takie jak uroczysta procesja wejścia, pokłony, okadzenia itp.

Rozwój rodzin i obrządków liturgicznych

Od czasów apostołskich Kościołowi obca była zarówno liturgiczna dowolność, jak i uniformizm. Istniała jedność w tym, co istotne, a w jej ramach rozwijał się uprawniony pluralizm co do form wyrazu wiary. Owo zróżnicowanie przybrało od IV wieku bardziej systematyczny i uporządkowany charakter. Na Wschodzie możemy mówić o pięciu podstawowych tradycjach liturgicznych, z których wszystkie istnieją do dziś: aleksandryjskiej, antiocheńskiej (lub zachodniosyryjskiej), bizantyjskiej, ormiańskiej i wschodniosyryjskiej. W ich ramach można dalej wyróżniać różne liturgiczne obrządki, np. do rodziny aleksandryjskiej należą obrządki koptyjski i etiopski. Dziś bardzo często nie zdajemy sobie sprawy z tej wielości tradycji wschodnich i mówiąc „Wschód chrześcijański”, na ogół mamy na myśli tylko tradycję bizantyjską. To prawda, że na skutek okoliczności historycznych tradycja bizantyjska (będąca, najogólniej mówiąc, syntezą tradycji konstantynopolańskiej i palestyńskiej) stała się dominująca, nie jest ona jednak na Wschodzie ani jedyną, ani najstarszą.

Na Zachodzie zaś ukształtowały się następujące obrządki liturgiczne: rzymski, mediolański (zwany też ambrojańskim), północnoafrykański, galijski, hiszpańsko-wizygocki (zwany też mozarabskim), celtycki. Obecnie jesteśmy przyzwyczajeni do istnienia tylko jednej liturgii zachodniej, rzymskiej, dlatego może niełatwo nam sobie wyobrazić zróżnicowanie istniejące w przeszłości. Liturgia mediolańska istnieje zresztą do dziś w archidiecezji mediolańskiej, a hiszpańsko-wizygocka jest sprawowana w jednej z kaplic w katedrze w Toledo; pozostałe liturgie zachodnie nierzymskie zanikły.

c.d.n.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubała

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)